

Големата љубов кон татковината се нарекува патриотизам, тоа е заразна појава. Тоа не се чита и не се учи, не се прави по нарачка и за еднократна употреба. Патриотите, пак, се тие кои секогаш давале за татковината и за својот народ, па дури и своите животи, а никако не ја ограбуваат и осиромашуваат. Тие секогаш биле губитници, никако добитници и профитери. Многумина се декларираат проформа дека се за Македонија, но во завршницата се признаваат кој е за - за да зема од неа, а кој е за - за да дава. Е, сега ете какви патриоти има во државата, во одбраната и во армискиот врв. За да созрее зеленото потребно му е време. Дури и кога тоа ќе се случи ќе остане некоја јагурида, за да ни скомина и да ни ги оптегнува усните и нервите. Јагуридата е секогаш кисела, никогаш весела. Еден наш писател напиша дека некои јагуриди ем се кисели, ем се многу моќни. Тешко на оној ако налета токму на такви јагуриди, но животот е таков и некогаш е неизбежно такво нешто да ти се случи. Како што под тепихот секогаш има прав, така и под униформата секогаш има такви јагуриди - ем кисели, ем моќни. 'Рѓата, колку и да се покрива таа секогаш излегува на површина, а во денешно време златните 'рѓосаа, а 'рѓавите се позлатија. Ако во минатото важеше кој не слуша ќе го снајде чеканот или српот, во денешно време важи ако не знаеш да се лигавиш ќе леташ како голуб меѓу ангелите. Ете, читателу какви јагуриди има во државата, во одбраната и во армискиот врв. Во парламентарна држава, според Уставот, изменети се ингеренциите на институцијата претседател. Тоа е направено свесно или не, но на државата и народот им се нанесени многу последици кои и идните генерации ќе ги чувствуваат. Во мирновременски услови институцијата претседател речиси нема никакви ингеренции во системот на МВР, а сосема е спротивно со армискиот дел на МО. Ваквата поставеност на работите често ги става одлуките и решенијата на лизгавица и на раскрсница со шест насоки. Резултати немаше, едни влечат лево, други десно, едни кон запад, други кон север, едни угоре, други удоолу. Заклучок од тоа може да биде само: угоре длабоко, удоолу високо. Македонија, по осамостојувањето и на одбраната, се здоби со речиси три дузини генерали. Веројатно на некои од нив им е криво што можеби прерано заминале во пензија и не станале она што посакувале, но да не очајуваат, затоа што некои станаа она што ниту сонувале ниту очекувале. Дури и од пензионерските дејности се враќале назад за да се здобијат со највисоки титули, а без резултати, туку само последици. Сепак, дали Македонија тоа го заслужува? За жал, лицемерието, перверзијата, алчноста и мегаломанството секогаш се истакнуваат во прв план и затоа галиматијасот е уште побогат со разни декорации и шминки! Кој колку напишал, како кажал и рекол, ќе напише или не - не е важно, важно е пресностаганите да чекаме некогаш да узреат и да не останат јагурида. Во галиматијас на школи, со тешко откажување на поранешните методи на владеење со луѓето, со уште потешко прифаќање на искусствените начела од воениот менаџмент, со лавиринти на дијалекти, тешко е да се најде лектор за уредување на нештата а, исто така, и вага за мерење на вредностите без многу вредности. Најважно е да се има некој спонзор за заштита и за поддршка, да ве турка или да ве влече напред и угоре. Со такви спонзори нездравите оздравуваат, неспособните се оспособуваат, невредните се вреднуваат, неморалните се морализираат и што ли уште не! Едни од врвот се исфрлени со торпедо и качени на ракета летаат високо! Ете, читателу какви спонзори е потребно да се има во суровиот хиерархиски систем во армијата, зашто во спротивно ќе станеш гулаб. Институцијата претседател има ингеренции за унапредување и за поставување и тоа секогаш на непогрешливи генерали во Армијата, а во МВР нема. Ова го разбираам како парадокс или, пак, можеби е и добро, бидејќи секој треба да си го создава и води високообразовниот, квалификуваниот, високоморалниот и патриотски определениот профил и кадар од човечки ресурси. Ете, читателу гледаш институција претседател преточена во едно лице, за какви кадри и профил се одлучил да унапредува и да поставува на

позиции. Последиците се катастрофални со факти и со докази, а одговорност од лицето нема. За жал, униформата со целата нејзина декорација, орнаменти и обележја се подготвува и шије однапред, во повеќе големини за не дај Боже до наутро за некој да затреба. А униформата никогаш не знае кој ќе ја носи, гужва бербати, кине, срамоти, заслужено или не, со или без вредности, со или без морал, со или без патриотизам и што ли уште не! И шапките однапред се подготвуваат, но и тие не знаат за чија и каква глава ќе бидат наменети. Каква глава ќе покриваат, празна, полна, разумна, бистра, чиста, умна, чесна, кој ќе ја бербати, гужва, фрла, обликува, заборава и што ли уште не! Се чини понекогаш шапките како да не се ставени на некоја глава, бидејќи се вртат насекаде без компас. Па, така еден од врвот никогаш не носи шапка со дневно работна облека и со капа на теренската облека, тој љуби да носи секогаш баретка. Кутрите тие униформи и шапки, изработени од вредни и врвни дизајнери и мајстори шивачи, никогаш не знаат што ќе ги снајде. Ете, читателу гледаш ли институција претседател во едно лице со ингеренции, какви лица, со какви униформи облекуваат, какви последици има и никој ништо не може и не смее да поправи и да смени, а камоли да суди! Вакви појави нема секаде во другите институции, бидејќи и надлежностите се поинаку поставени по вертикала и по хоризонтала. Како пример настанат и докажан во нашата држава е случајот со експлоатацијата во МПЦ. Синодот управува со целата програма за секоја личност до чинот на востоличување за епископ на епархија. А како изгледа тој чин во живо, тоа треба да се види и доживее со лично присуство. Но, се знае - Синодот веднаш почнува да реагира ако пастирот не го води стадото правилно и точно. Следува расчистување и таа одлука е конечна и извршна и никој не може да ја менува. Ете, затоа верниците сè повеќе имаат доверба во свештените лица на МПЦ, а и самите верници реагираат, како во Штип, така и во Велес. А ваму пастири на една, стада на друга, камиони со оружје на трета страна и тоа повеќе пати. Дали такво нешто и од кого заслужи државата со нејзините граѓани?

**Благој Давчевски,
с. Сопот, Велешко**

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.